

רע"פ 2554/20 - סמיר עביד נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2554/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: סמיר עביד

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתיק עפ"ג 45766-05-19 מיום 11.2.2020 שניתן על ידי כב' השופטים רפי כרמל, שירלי רנרוחגית מאק-קלמנוביץ

בשם המבקש: עו"ד מוחמד מחמוד

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, ש' רנר, ח' מאק-קלמנוביץ) מיום 11.2.2020 בעפ"ג 45766-05-19, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ש' הרבסט (סג"נ)) מיום 7.4.2019 בת"פ 32885-03-18.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.3.2018 בסמוך לשעה 10:00 נהג המבקש ברכב כשהוא מסיע שלושה אחרים. בהמשך, ירדו מהרכב שניים מהם, אשר שהו בישראל שלא כדין, פרצו לבית מגורים וגנבו רכוש, בזמן שהמבקש ונאשם 2 עמוד 1

המתניו ברכב. לאחר מכן, נהג המבקש לבית אחר, שם יצאו שניים מהמעורבים פעם נוספת והוא המתין ברכב יחד עם הנאשם 2. בשל כך יוחסו למבקש עבירות של התפרצות למקום מגורים בצוותא חדא לפי סעיף 406(ב) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין); גניבה בצוותא חדא לפי סעיף 384 בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין, נסיבות מחשידות בכוונת פריצה בצוותא חדא לפי סעיף 410(2) בצירוף סעיף 29(א) לחוק העונשין; והסעה ברכב של תושב זר השוהה בישראל שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. המבקש הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, שלא כלל הסכמה לעניין העונש, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, ונגזר עליו עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת בסך 1,000 ש"ח, קנס בסך 500 ש"ח ושלושה חודשי פסילה מותנית של רישיון הנהיגה. בגזר הדין עמד בית משפט השלום על חומרת המעשים שבהם הורשע המבקש, פגיעתם בערכים המוגנים, ועל חלקו המרכזי בביצועם, בהיותו נהג הרכב ובכך שהסיע שוהים בלתי חוקיים. בשל כך, דחה בית המשפט את המלצת שירות המבחן להטיל על המבקש עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות. כמו כן, נלקחו בחשבון נסיבותיו האישיות של המבקש.

המבקש ערער לבית המשפט המחוזי על גזר דינו של בית משפט השלום, ומיקד טענותיו בחומרת העונש. בית המשפט המחוזי דחה את הערעור וקבע כי אף שהעונש אינו קל, הרי שהוא תואם למידת החומרה שבמעשי המבקש, משמעשי המבקש היו חלק משרשרת המעשים העברייניים שאפשרו את הכניסה הפיזית לדירה; לתפקידו הייתה תרומה רבה; והמבקש הוא שהסיע את המעורבים. עוד התייחס בית המשפט לעברו הפלילי המכביד של המבקש, אף כי הוא ישן. לבסוף, קבע בית המשפט כי אין טעות בגזר דינו של בית משפט השלום המחייבת התערבות ערכאת הערעור.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור על פסק דינו של בית משפט קמא בשל התעלמותו מנסיבות המצדיקות הקלה בחומרת העונש: הודאתו בהזדמנות הראשונה; העובדה שלא הוא מי שפרץ לבתים וגנב אלא נשאר ברכב; התייחסות בית המשפט המחוזי לכך שהעונש אינו קל; המלצת שירות המבחן לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות; היות עברו הפלילי ישן; עונשו המקל של נאשם 2, שנדון לשישה חודשי מאסר; גילו; ומות בנו על ידי כוחות הביטחון.

דיון והכרעה

4. הלכה היא כי רשות ערעורב"גלגולשלישי" תינתן במקרים חריגים בלבד שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית או כללית החורגת מעניינם הפרטי של הצדדים, אובמקרים בהם מתעורר רחש שלא-

צדקמהותיאולעיוותדין(רע"פ 8421/19 דהנ' מדינת ישראל, פסקה 5 (24.12.2019); רע"פ 54/20 נקש' מדינת ישראל, פסקה 7 (06.01.2020)). כאשר הבקשה מופנית לחומרת עונשו של המבקש, כבעניינו, תינתן רשות הערעור במקרים חריגים בלבד, בהם ישנה סטייה ניכרת ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות, אשר מצדיק את הערבות של בית המשפט (ראו למשל רע"פ 4175/19 מועלם' מדינת ישראל, פסקה 10 (22.7.2019)). בעניינו, לא מצאתי כי מתעורר חשש לאי-צדק מהותי אולעיוותדין, ואוכימתקיימת אחת מהעילות האמורות המצדיקות את הערבות של בית המשפט זה ב"גלגול שלישי".

5. העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, המבקש אף לא טען לכך בבקשתו כאן, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את הערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (ראו למשל רע"פ 6210/18 אבו גאנם נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (03.09.2018); רע"פ 3058/18 רחמילוב נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (23.04.2018); רע"פ 1976/18 אלמלח נ' מדינת ישראל, פסקה 13 (24.04.2018)). יתר על כן, עונשו של המבקש נקבע ברף הנמוך של מתחם הענישה, שהועמד על 12 עד 22 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי התייחס לטענות המבקש באשר לחומרת העונש שהוטל עליו והדגיש את חומרת מעשיו, אשר אפשרו את הכניסה הפיזית לדירה, את תרומתו הרבה ואת תפקידו כמי שהסיע את המעורבים. עוד התייחס בית המשפט המחוזי לעברו הפלילי של המבקש, שעל אף היותו ישן הינו משמעותי. בצדק נקבע כי לא נפלה שגיאה בגזר דינו של בית משפט השלום.

6. למעלה מן הצורך, יודגש כי בגזר דינו הבחין בית משפט השלום בין מידת מעורבותם של המבקש והנאשם 2, שהורשע כמסייע בלבד. כמו כן, דחיית המלצת שירות המבחן בעניינו של המבקש היתה מבוססת על חומרת מעשיו. כידוע, המלצת שירות המבחן אינה מחייבת את בית המשפט אלא משמשת ככלי עזר המסייע לבית המשפט בהכרעתו (רע"פ 6934/19 סאלם' מדינת ישראל, פסקה 6 (3.11.2019)).

7. באשר לטענה כי בית המשפט המחוזי התעלם גם מנסיבת מות בנו של המבקש, המאוחרת לגזר הדין, הרי שהעיון במסמכים שצורפו ובנט המשפט מעלה שזו לא הובאה בפניו בנימוקי הערעור או בפרוטוקול הדין. עם כל הצער שבדבר, לאור מכלול הנסיבות שפורטו בגזר הדין, לא מצאתי כי יש בה כדי להצדיק מתן רשות ערעור.

8. בנסיבות אלה לא מצאתי מקום ליתן רשות ערעור, הבקשה נדחת.

ניתנה היום, ג' באייר התש"ף (27.4.2020).

ש ו פ ט